УКРАЇНА

ЧЕРНІГІВСЬКА РАЙОННА РАДА
ЧЕРНІГІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

РІШЕННЯ

(тридцять четверта сесія сьомого скликання)

17 березня 2020 року
м. Чернігів

Про звернення депутатів Чернігівської районної ради до Президента України, Кабінету Міністрів України та Міністерства охорони здоров»я України щодо необхідності невідкладного вирішення нагальних проблем в галузі охорони здоров»я в період активного етапу реформування медичних закладів вторинного рівня

Керуючись частиною 2 статті 10 та частиною 2 статті 43 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», районна рада **вирішила:**

1. Звернутися до Президента України, Кабінету Міністрів України, Міністерства охорони здоров»я України щодо необхідності невідкладного вирішення нагальних проблем в галузі охорони здоров»я в період активного етапу реформування медичних закладів вторинного рівня (звернення додається).
2. Виконавчому апарату районної ради надіслати це рішення Президенту України, Кабінету Міністрів України, Міністерства охорони здоров»я України.
3. Контроль за виконанням рішення покласти на постійну комісію районної ради з питань законності та запобіганню корупції, регламенту, депутатської діяльності та етики.

Голова районної ради О.М.Ларченко

ЧЕРНІГІВСЬКА РАЙОННА РАДА Чернігівської області 24843051 УКРАЇНА

ЗВЕРНЕНННЯ
депутатів Чернігівської районної ради
до Президента України, Кабінету Міністрів України та Міністерства охорони здоров'я України щодо необхідності невідкладного вирішення нагальних проблем в галузі охорони здоров'я в період активного етапу реформування медичних закладів вторинного рівня

З 1 квітня 2020 року стартує медична реформа на вторинному рівні надання медичної допомоги. Для забезпечення фінансової спроможності заклади охорони здоров»я переходять на фінансування Національною службою здоров»я України (далі – НСЗУ) та контрактування медичних послуг відповідно до зазначених вимог. Проте, вже сьогодні, до початку цих нововведень, виникає низка проблемних питань, які на нашу думку, потрібно негайно врегулювати на державному рівні. Зокрема, звертаємо увагу на такі проблеми:

1. Постановою КМУ від 05.02.2020 року №65 «Деякі питання реалізації програми державних гарантій медичного обслуговування населення у 2020 році» затверджений Порядок реалізації програми державних гарантій медичного обслуговування населення та тарифи на оплату медичних послуг за різними пакетами у 2020 році. Зазначено, що пацієнти отримують медичну допомогу при стаціонарному лікуванні безкоштовно (включаючи медикаменти, вироби медичного призначення).

В той же час на вимогу діючої постанови КМУ від 16.03.2017 №180 «Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України» виданий наказ МОЗ України від 17.07.2017 №801 «Про затвердження Положення про застосування Національного переліку основних лікарських засобів під час організації процесу забезпечення населення лікарськими засобами в закладах і установах охорони здоров'я, що повністю або частково фінансуються з державного та місцевих бюджетів» Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 03.08 2017 за № 952/30820 а також наказ МОЗ України від 11.07.2017 №782 «Про затвердження Порядку визначення обсягів потреби в закупівлі лікарських засобів закладами і установами охорони здоров'я, що повністю або частково фінансуються з державного та місцевих бюджетів». Згідно з цими нормативними документами, пацієнт має право на безкоштовне медикаментозне лікування за пакетами медичних послуг тільки тими лікарськими препаратами, які включені до чинного Національного переліку основних лікарських засобів.

Обсяги та види медикаментозного лікування за діючими нормативними документами виявляються значно меншими, ніж такі, що зазначаються протоколами, стандартами, процедурами лікування. Медичний заклад не може забезпечувати безкоштовне стаціонарне лікування в повному обсязі за потреби даного медичного випадку, оскільки тарифи розраховані тільки на медикаменти за Національним переліком і за бюджетні кошти інше - заборонено, а рекомендувати пацієнту купувати медикаменти, вироби медичного призначення за власні кошти

заклад не має права. Тому потрібно чітко дозволити інформувати пацієнта щодо необхідності самостійного придбання медикаментів при такій необхідності.

Крім того, існуюча система проведення закупівель за державні кошти повністю зупиняє можливість придбання медикаментів закладом за бюджетні кошти у випадках, коли МОЗ України затверджує референтні ціни на медикаменти, а в договорах за результатами тендерів – інша ціна.

2. Відсутня можливість фінансової мотивації активної лікарської практики шляхом зростання заробітної плати.

3. За новими умовами комунальні некомерційні підприємства можуть отримувати додаткові кошти за надання платних послуг, перелік яких затверджений Постановою КМУ від 17 вересня 1996 р. №1138 (з наступними змінами). За повідомленнями Національної служби охорони здоров'я тарифи на платні послуги для медичних комунальних некомерційних підприємств може затверджувати власник (за прийнятим рішенням). Проте, в частині 2 пункту 1 Постанови КМУ від 25.12.1996 р. №1548 «Про встановлення повноважень органів виконавчої влади та виконавчих органів міських рад щодо регулювання цін (тарифів)» наявне посилання на статтю 28 Закону України «Про місцеве самоврядування», де відсутні повноваження районної ради, як власника центральної районної лікарні, щодо затвердження тарифів на платні медичні послуги. Існуюча процедура затвердження тарифів фактично триває більше ніж півроку. Законодавче вирішення проведення спрощеної процедури затвердження тарифів при збереженні єдиної методики їх розробки значно спростило б їх розробку та затвердження, дало можливість оперативно змінювати тарифи, проводити їх ефективний моніторинг власником.

4. Відсутні чинні нормативні документи щодо складання фінансового плану медичних комунальних некомерційних підприємств.

5. В проведенні медичної реформи вторинної ланки на сьогодні відсутні механізми державного реагування на випадки виникнення епідемічних спалахів інфекційних захворювань, в тому числі таких, які мають міжнародне значення. Забезпечення належного реагування на такі масові випадки захворювань повинні передбачати створення відповідних регуляторних механізмів, які дозволять медичним закладам мати стратегічно потрібні ліжка (в першу чергу, інфекційні ліжка, що відповідають вимогам їх облаштування), необхідні запаси медикаментів, виробів медичного призначення тощо, які створюють та оновлюють за рахунок державних коштів. Необхідно мати чіткі плани, які медичні заклади перепрофілюються на обсерваційні, які – на ізолятори, які – працюють в якості інфекційних лікарень (інфекційних відділень лікарні), або об'єднують всі функції за рахунок наявних можливостей перепрофілювання. Відсутня Державна програма запобігання виникненню, ліквідації епідемічних спалахів захворювань, в тому числі, які мають міжнародне значення.

6. Медична реформа вторинної ланки не компенсує проведення видатків медичних закладів у зв'язку з необхідністю виконання статті 2 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» та, відповідно, наказу Міністерства оборони України від 14.08.2008 №402 Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 17 листопада 2008 р. за №1109/15800 «Про затвердження Положення про військово-лікарську експертизу в Збройних Силах України».

7. Пакет медичних послуг «Амбулаторна вторинна (спеціалізована) та третинна (високоспеціалізована) медична допомога дорослим та дітям, включаючи медичну реабілітацію та стоматологічну допомогу» не передбачає оплату за проведення соціально значущих послуг, які вимагають значного часу медичних працівників: проведення засідань лікарсько – консультативних комісій, оформлення медичних документів на медико – експертні комісії тощо.

Депутати Чернігівської районної ради підтримують проведення реформування медичної галузі, у зв»язку з чим нами одними з перших у країні прийняті рішення щодо перетворення районних комунальних закладів охорони здоров»я в комунальні некомерційні підприємства. З районного бюджету виділені кошти на модернізацію закладів, закупівлю медичного обладнання, придбання комп»ютерної техніки.

Депутатський корпус районної ради неодноразово брав участь в обговоренні проблем реформування та інформування населення з питань важливості та необхідності впровадження реформи.

Разом з тим, переконані, що реформуючись, маємо не втратити існуючу мережу медичних закладів, аби мешканці Чернігівського району змогли отримати належну медичну допомогу, та не стати заручниками цієї реформи.

Враховуючи зазначене вище, вимагаємо терміново розглянути та вирішити невеликий перелік проблемних питань, які потребують негайного вирішення задля збереження здоров»я української нації, висококваліфікованих фахівців медичної галузі та гарантованих Конституцією України прав і свобод громадян.

Звернення прийняте на тридцять четвертій сесії районної ради сьомого скликання 17 березня 2020 року